

Dr Duško Bjelica

Crnogorska sportska akademija, Podgorica

ZLATNE GODINE

(Knjiga: „Zlatne godine”, autora Dragana Čolovića.

Izdavač: PVK Jadran, IP Obod, 2001.)

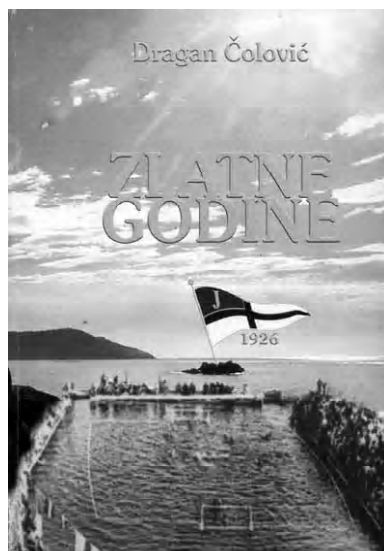
Krajem prethodne godine, u „Vili Gorica”, na svečanom proglašenju najboljih sportista Crne Gore za 2004. godinu u organizaciji Crnogorskog olimpijskog komiteta, bio sam prijatno iznenađen izloženom knjigom „**Zlatne godine**”, autora **Dragana Čolovića**.

Rukovodstvo COK-a je napravilo pravi potez „izlogom” naših izdanja koja su bila dostupna sportistima i njihovim učiteljima, sportskim radnicima, novinarima i ostalim prisutnim ličnostima iz društvenog i javnog života. Tako su prisutnima na dohvat ruke bile knjige: „Nova trasa starog asa”, „Crnogorski sportski laureati”, „Rekreacijom do zdravlja”, „Zlatne godine”, kao i časopisi „Sport Mont” i „Olimpik njuz”.

Pravi potez na pravom mjestu. Prave vrijednosti stigle su u prave ruke. U ruke onih o kojima se piše i zbog kojih uglavnom i nastaju. I naravno da se ne zaborave.

Ovom prilikom, ipak ću se zadržati na knjizi „Zlatne godine”, koja tretira period veoma uspješnog rada PVK „Jadran” iz Herceg Novog u periodu 1926.-2001. godina.

Vaterpolisti „Jadrana” obilježili su godinu za nama po svim normativima sportskih mjerila. U svim anketama koje su vođene u Crnoj Gori oni su bili bez premca. Iz redova „Jadrana” je i ovogodišnji sportski laureat Predrag Jo-

kić, a takođe i kormilar ovog kluba Petar Porobić, proglašen je za najuspješnijeg trenera minule sezone.

Ova monografija, koja je izdata povodom 75 godina kluba, bila je takođe, prikladan dar onima koji su došli da pozdrave šampione sa Škvera, da im nazdrave i ukažu priznanje na učinjenom.

Dragan Čolović u predgovoru ove vrijedne knjige između ostalog kaže: „U višedecenijskom sazrijevanju „Jadrana” od divljih klubova „Bijele vile” i „Spjaže” do jednog savremeno organizovanog sportskog preduzeća, što „Jadran” danas i jeste, mnoge generacije mladih Hercegnovljana poklonile su mu svoje najljepše godine. Ovaj rukopis je saga o toj neponovljivoj mladosti, o nezaboravnim druženjima i ljubavima na Škveru, o toj drugoj kući hercegnovske omladine i njihovim podvizima. Ali i o Herceg Novom i njegovim građanima, koji su strepjeli i živjeli za te najljepše trenutke koje su im podarili njihovi ljubimci sa Škvera. Zato pozivam čitaoce da ovaj zapis o „Jadranu”, o velikom djelu generacija i generacija „jadranaša”, djelu koje, i na ovaj način, pokušavamo da otrgnemo od zaborava, -pročitaju do kraja”.

Prisutni sa sportske ceremonije iz „Vile Gorica”, to su do sada sigurno već i uradili.

Autor, kao jedan od članova ekipe „Jadranovih” vaterpolista koja je 1958. i 1959. osvojila državno prvenstvo i član kluba u periodu od 1954. do 1962. godine imao je što da napiše. Iz „prve ruke” naravno. On je između ostalog opisao kako je počelo, zatim ratne godine, obnovu kluba, novu školu vaterpola... i zlatne godine.

Međutim, ova „plivajuća institucija”, iako je za nepunih desetak godina dobila dvije vrijedne knjige, koje su nastale ubrzo jedna za drugom, sigurno već zaslužuje i treću.

Ono što su ostvarili vaterpolisti „Jadrana”, na svim nivoima i u svim uzrastima u posljednjih par godina, sigurno je za divljenje. Stoga, autor ovog priloga, s relevantnog i pozvanog mjesta predlaže da se ovo izdanje dopuni, proširi ili uradi nova monografija „delfina sa Škvera”.

Sportski junaci su to zaslužili.